Lietas Nr. C30374814
Lietas arhīva Nr. CA-0096-16/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 1.februārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Gavare,
tiesneses I.Strelča un M.Ābele,
ar tiesas sēžu sekretāri D.Indāni, tulci V.Melamedaiti,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Capital Invest Company" maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.maija spriedumu.
Noklausoties tiesneses L.Gavares ziņojumu, Civillietu tiesas kolēģija noskaidroja:

Aprakstošā daļa

Maksātnespējīgās AS „Māju Apsaimniekošana" (turpmāk – arī prasītāja) administrators /pers. D/ iesniedza tiesā maza apmēra prasību pret /pers. C/ (turpmāk – atbildētājs), kurā lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu 408,28 EUR apmērā un līgumsodu 69,58 EUR apmērā, kā arī noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos nokavējuma procentus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājam, saskaņā ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.100000006818 33 ierakstu, dzīvojamajā mājā /adrese/ no 2002.gada 4.novembra līdz 2011.gada 26.oktobrim piederēja dzīvokļa īpašums Nr.33.

Starp atbildētāju un prasītāju 2002.gada 27.novembrī noslēgts Kopīpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.4180 (turpmāk – līgums).

Saskaņā ar Līguma noteikumiem, prasītājs veica pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pienākumus dzīvojamā mājā /adrese/ un piestādīja dzīvokļu īpašniekiem, tai skaitā atbildētājam rēķinus, kuru apmaksa, saskaņā ar līguma 2.4.punktu, jāveic par kārtējo mēnesi līdz šā mēneša beigām.

Norāda, ka atbildētājs nav pildījis līguma 2.1. un 2.2.punktā uzņemtās saistības, tādējādi par dzīvokļa īpašumu Nr.33, /adrese/, ir uzkrājies parāds par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par periodu no 2010.gada marta mēneša līdz 2010.gada 30.novembrim.

Kopējā pamatparāda summa par iepriekš minēto periodu ir 408,28 EUR (286,94 LVL). Prasītāja vairākkārt atgādināja atbildētājam par nenokārtotajiem maksājumiem, taču parāds nav dzēsts. Saskaņā ar savstarpēji noslēgtā - līguma 2.5.punktu puses ir vienojušās, ka atbildētājs maksā līgumsodu 0,1 % apmērā no kopējās parāda summas par katru kavējuma dienu. Prasītājs ir aprēķinājis līgumsodu 69,85 EUR (49,09 LVL) par periodu no 2010.gada 10.aprīļa līdz 2010.gada 15.novembrim. Kopējā parāda summa ir sastāda 478,13 EUR (336,03 LVL).

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1716., 1720.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 1.panta otro daļu, 8.pantu, 12.pantu.

2014.gada 3.aprīlī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kur atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst.

Norāda, ka viņš no 2002.gada 4.janvāra līdz 2011.gada 26.oktobrim bija dzīvokļa /adrese A/ īpašnieks. Dzīvoklis 2011.gada 26.oktobrī bija atsavināts /pers. E/, kurš ir atbildīgs par komunālo un apsaimniekošanas maksājumu apmaksu, tai skaitā iespējamām parādsaistībām, jo viņš ar pirkuma līguma parakstīšanu bija pārņēmis visas īpašnieka saistības, tiesības un pienākumus. Vēl jo vairāk, uz dzīvokļa pārdošanas brīdi nekādu parādu par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem nebija, tāpēc atbildētājam nav saprotams, kā ir radušās šīs parādsaistības, un kāpēc atbildētājam ir jāsedz parāds, jo viņš vairāk nav dzīvokļa /adrese A/ īpašnieks.

Atbildētājs iebildumus pamatojis uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmo daļu un 12.pantu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.maija spriedumu prasība apmierināta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/apstiprinās, ka nekustamā īpašuma /adrese B/, īpašnieks laika periodā no 2002.gada 12.novembra līdz 2011.gada 26.oktobrim bija atbildētājs /pers. C/.

Starp prasītāju un atbildētāju 2002.gada 27.novembrī tika noslēgts kopīpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.4180, saskaņā ar kuru atbildētājs apņēmās segt dzīvojamās mājas apsaimniekotājam visus izdevumus, kas saistīti ar mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli īpašumā esošo telpu lielumam un atbilstošai izdevumu daļai un papildus apsaimniekošanas maksai atbildētājam jāveic maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem.

Pirmās instances tiesa atsaucoties uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmo daļu un 12.pantu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) un Civillikuma 994.pantu un līguma 2.4.punktu atzinusi, ka atbildētājam līdz brīdim, kad viņš kā nekustamā īpašuma /adrese B/ īpašnieks, bija ierakstīts zemesgrāmatā, tas ir, līdz 2011.gada 26.oktobrim, bija pienākums segt dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus, un veikt maksu par komunālajiem pakalpojumiem.

Tiesa atzinusi, ka minētie izdevumi atbildētājam bija jāsedz saskaņā ar 2002.gada 27.novembrī noslēgto līgumu un pamatojoties uz prasītāja

izrakstītajiem rēķiniem, saskaņā ar līgumu norādītajos termiņos.

No prasības pieteikumā norādītā un lietas materiālos esošā aprēķina, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka atbildētājs laika posmā no 2010.gada marta līdz 2010.gada 30.novembrim rēķinu apmaksu nav veicis pilnā apmērā, līdz ar ko izveidojies parāds prasītājam 408,28 EUR apmērā.

Attiecībā uz atbildētāja iebildumiem, ka viņš no 2011.gada 26.oktobra nav dzīvokļa īpašnieks un uz dzīvokļa pārdošanas brīdi parāds prasītājam nav bijis, tiesa secinājusi, ka lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi, ka prasītāja izrakstītie rēķini par laika periodu 2010.gada marta līdz 2010.gada 30.novembrim būtu pilnībā apmaksāti.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto atbildētāja parāda summas apmēru, kā arī nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo, saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Tādējādi tiesa atzinusi, ka prasītājs ir pierādījis savu tiesību pēc prasījuma.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenama pamatparāda summa 408,28 EUR apmērā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1652., 1716. un 1717.pantu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim), pirmās instances tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar līguma 2.5.punkts puses pielīgušas, ka par maksājuma kavējumu īpašnieks maksā līgumsodu 0,1 procenta apmērā no kopējās parāda summas par katru kavējuma dienu. Prasītāja līgumsodu aprēķinājusi 69,85 EUR apmērā par periodu no 2010.gada 10.aprīļa līdz 2010.gada 15.novembrim.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbildētājs pieļāvis prettiesisku noslēgtā līguma pārkāpumu, un ir pamats līgumsoda piemērošanai.

Tiesas ieskatā prasībā pieprasītais līgumsods ir samērīgs pret pamatparādu, līdz ar ko no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams līgumsods EUR 69,85 apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1763.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītājam ir nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda EUR 408,28, par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Tiesa, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.pantu noraidījusi atbildētāja lūgumu par atbrīvošanu no tiesas izdevumu samaksas, jo atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka uz lietas izskatīšanas brīdi (2014.gada 20.maiju), viņa materiālais stāvoklis ir tāds, kas viņam liedz samaksāt tiesas izdevumus par labu valstij.

Apelācijas sūdzību ar par Rīgas pilētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.maija spriedumu iesniedzis atbildētājs, pārsūdzot to pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka dzīvokļa pārdošanas brīdī ar pircēju parakstīja dzīvokļa pieņemšanas-nodošanas apliecinājumu, kurā tika atspoguļoti visu komunālo pakalpojumu un skaitītāju rādījumi un vadoties pēc 2011.gada oktobra rēķina par komunālajiem un apsaimniekošanas pakalpojumiem parādu nebija. Nesaprot, kā varēja izveidoties parāds, ja SIA „Māju apsaimniekošana" kopš 2010.gada beigām vairāk neveica nekustamā īpašuma apsaimniekošanu.

Apgalvo, ka laika posmā no 2010.gada marta līdz 2010.gada novembrim veicis visus maksājumus saskaņā ar izrakstītajiem rēķiniem, taču nevar tos uzrādīt.

Uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti noraidījusi lūgumu atbrīvot atbildētāju no tiesas izdevumu samaksas valsts labā, jo uz izziņas iesniegšanas brīdi, atbildētājam bija noteikts trūcīgas personas statuss.

Pamatojoties uz Civillikuma 1. un 1587.pantu, lūdz tiesu prasību noraidīt.

2015.gada 23.janvārī Rīgas apgabaltiesā saņemts SIA „Capital Invest Company" pieteikums par procesuālo tiesību pārņemšanu.

Pieteicēja, pamatojoties uz Civillikuma 1793. un 1798.pantun un Civilprocesa likuma 7t.pantu, lūdz aizstāt maksātnespējīgo AS „Māju apsaimniekošana" ar SIA „Capital Invest Company" sakarā ar to, ka SIA „Capital Invest Company" izsolē iegādājās maksātnespējīgās AS „Māju apsaimniekošana" prasījuma tiesības pret debitoriem.

Ar 2015.gada 11.martā tiesas sēdē pieņemto lēmumu maksātnespējīgā AS „Māju apsaimniekošana" aizstāta tās saistību un tiesību pārņēmēju SIA „Capital Invest Company".

Saskaņā ar pēdējiem prasītājas rakstveida paskaidrojumiem un grozījumiem maza apmēra prasībā, kas Rīgas apgabaltiesā saņemti 2015.gada 18.jūnijā prasītāja, lūdz piedzīt no atbildētāja pamatparādu 394,66 EUR un līgumsodu par laika periodu no 2010.gada 31.marta līdz 2010.gada 15.novembrim 41,53 EUR apmēra, kā arī piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus par laika periodu no 2011.gada 16.novembra līdz 2015.gada 21.oktobrim 113,66 EUR apmērā.

Tiesas sēdē atbildētājs uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem pamatiem, prasību neatzina.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve /pers. F/ apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja prasību.

Motīvu daļa

Noklausījusies atbildētāja un prasītājas pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi civillietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Izvērtējot lietā nodibinātos faktus kopsakarā ar lietā esošajiem un iztiesāšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, kurus apelācijas instances tiesa novērtēja, atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz prasības apmierināšanu, ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas minētā sprieduma motivācijai, atkārtoti tos pašus apsvērumus

nenorādot.

Civillietu tiesu kolēģija secina, ka atbildētājs pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi pilnā apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs laika periodā no 2002.gada 12.novembra līdz 2011.gada 26.oktobrim bija dzīvokļa Nr./adrese/ īpašnieks, ko pierāda lietas materiāliem pievienotā Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs B/izdruka (lietas 7.-10.lapa).

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (šeit un turpmāk - likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim) 8.panta pirmā daļa noteica, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu 12.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa īpašumā esošajam kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmuma pamata noteiktos izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopsapulces noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja šāda atlīdzība paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Tāpat lietā nav strīda, ka starp prasītāju un atbildētāju 2002.gada 27.novembrī noslēgts kopīpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.4180, saskaņā ar kuru atbildētājs apņēmās segt dzīvojamās mājas apsaimniekotājam visus izdevumus, kas saistīti ar mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli īpašumā esošo telpu lielumam un atbilstošai izdevumu daļai un papildus apsaimniekošanas maksai atbildētājam jāveic maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka puses noslēgušas tiesisku darījumu, kas uzliek pienākumu izpildīt pielīgtās saistības atbilstoši Civillikuma 1587.pantam, kas notiec, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillietu tiesu kolēģija secina, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētājam saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmo daļu un 12.panta pirmo daļu, jānorēķinās ar sākotnējo prasītāju AS „Māju apsaimniekošana" par saņemtajiem pakalpojumiem saskaņā ar noslēgto līgumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējam nav saprotams, kā atbildētājam varēja izveidoties parāds strīdus laika periodā, ja AS „Māju apsaimniekošana" kopš 2010.gada beigām neveica dzīvojamās mājas apsaimniekošanu.

Kā izriet no precizētā prasības pieteikuma, ko tiesā iesniegusi SIA „Capital Invest Company", atbildētāja parāds izveidojies laika periodā no 2010.gada marta līdz 2010.gada novembrim. Šāds periods minēts arī prasības pieteikumā.

Ar lietas materiālos esošo 2010.gada 15.novembra aktu par nekustamā īpašuma /adrese A/ nodošanu un pārņemšanu pārvaldīšanā un apsaimniekošanā apstiprinās, ka SIA „Māju serviss KSA" (iepriekšējais AS „Māju apsaimniekošana" nosaukums) nodevusi dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu SIA „Hausmaster" (lietas 122.-123.lapa).

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tieši AS „Māju apsaimniekošana" veikusi dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekošanu līdz 2010.gada novembrim – brīdim, kad atbildētājam faktiski izveidojies parāds.

Savukārt ar lietas materiālos esošo 2014.gada 23.oktobra maksātnespējīgās AS „Māju apsaimniekošana" kustamās mantas – prasījuma tiesību pret tās debitoriem par kopējo summu 581897,66 EUR apmērā izsoles aktu apstiprinās, ka SIA „Capital Invest Company" iegādājusies maksātnespējīgās AS „Māju apsaimniekošana" prasījuma tiesības pret debitoriem, t. sk., atbildētāja (lietas 85.-86.lapa), kas ir bijis par pamatu saistību un tiesību pārņemšanai konkrētajā civillietā.

No apelācijas sūdzības izriet, ka atbildētājs nav apstrīdējis to, ka saņēmis no prasītājas komunālos un apsaimniekošanas pakalpojumus par strīdus laika periodu. Tāpat atbildētājs nav apstrīdējis prasītājas izrakstītos rēķinus pēc būtības, taču apgalvo, ka viņam nav parādu pret prasītāju, jo visi prasītājas izrakstītie rēķini par strīdus laika periodu esot apmaksāti. Pierādījumus saviem apgalvojumiem, atbildētājs tiesai uzrādīt nevar, jo tie nav saglabājušies.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ņemot vērā, ka atbildētājs tiesai nevar uzrādīt samaksu apliecinošus dokumentus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētājs nav pierādījis savu iebildumu pamatotību kā to paredz Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nedz pirmās instances tiesā, nedz apelācijas sūdzībā.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētāja par labu SIA „Capital Invest Company" piedzenams pamatparāds 394,66 EUR apmērā.

Saskaņā ar pēdējiem prasības pieteikuma precizējumiem prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu par laika periodu no 2010.gada 31.marta līdz 2010.gada 15.novembrim 41,53 EUR apmēra.

Civillikuma 1652.pants noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis (..), kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc paražas.

Civillikuma 1716.pants (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim) noteic, ka līgumsods ir pametums ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 31.decembrim) līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās.

Saskaņā ar Kopīpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr. 4180 2.5.punktu puses pielīgušas, ka par maksājuma kavējumu īpašnieks maksā līgumsodu 0,1 procenta apmērā no kopējās parāda summas par katru kavējuma dienu.

Ņemot vērā, ka atbildētājs nav pierādījis pamatparāda samaksu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prasījumu par līgumsoda piedziņu par

laika periodu no 2010.gada 31.marta līdz 2010.gada 15.novembrim 41,53 EUR apmērā.

Saskaņā Civilprocesa likuma 426.panta otro daļu apelācijas instance izskata tikai tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā. Prasības priekšmeta vai pamata grozīšana nav pieļaujama.

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesā netika izskatīts prasījums par likumisko nokavējuma piedziņu par laika periodu no 2011.gada 16.novembra līdz 2015.gada 21.oktobrim 113,66 EUR apmērā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētais prasījums apelācijas instances tiesā nav vērtējams.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmajai daļai procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā (Civillikuma 1765.panta pirmā daļa).

Ņemot vērā, ka prasītāja jau ceļot prasību pieteikusi lūgumu noteikt viņai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tas ir tiesas pienākums, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā norādīt prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ņemot vērā, ka atbildētājam laika posmā no 2014.gada 1.maija līdz 2014.gada 31.jūlijam, tātad uz pārsūdzētā sprieduma taisīšanas brīdi, piešķirts trūcīgas personas statuss, ko pierāda lietas materiālos esošā izziņa (lietas 156.lapa), Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājs, atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta ceturtajai daļai, atbrīvojams no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, kas tiesai radušies gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instancē.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa devusi pareizu juridisku novērtējumu pierādījumiem, piemērojusi pareizās materiālās tiesību normas, taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, prasību apmierinot.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu, atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 195., 204.[1], 430., 432., 440.[11]. 440.[12]pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

apmierināt SIA „Capital Invest Company" maza apmēra prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Capital Invest Company", reģistrācijas Nr.50103249841, pamatparādu 394,66 EUR, līgumsodu 41,53 apmērā, kopā 436,19 EUR (četri simti trīsdesmit seši *euro* un 19/100) apmērā.

Atzīt SIA „Capital Invest Company" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/ likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no parāda pamatsummas.

Noteikt /pers. C/termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sagatavošana dienā 2016.gada 1.februārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Gavare

Tiesneses I.Strelča

M.Ābele